

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 27 maja 2021 r.

Pozycja 91

POSTANOWIENIE

z dnia 30 lipca 2020 r.

Sygn. akt Ts 53/19

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Jarosław Wyrembak,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej A.P., w sprawie zgodności:

- 1) art. 6 ust. 4 lit. c ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764, ze zm.) w zakresie, w jakim „udostępnianie ocen, o których mowa w tym przepisie ustawy ograniczone jest do ocen dokonywanych przez organy władzy publicznej, a nie podlegają udostępnieniu oceny dokonywane przez osoby pełniące funkcje publiczne”, z art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) art. 78e ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o advokaturze Dz. U. z 2017 r. poz. 2368) rozumiany w ten sposób, że:
 - a) „wystawienie oceny częściowej i sporządzenie pisemnego uzasadnienia wystawionej oceny częściowej przez egzaminatora nie jest działaniem osoby pełniące funkcję publiczną”, z art. 61 ust. 1 zdanie 1 Konstytucji,
 - b) „pisemne uzasadnienie wystawionej oceny częściowej nie stanowi dokumentu, o którym mowa w art. 61 ust. 2 Konstytucji” z art. 61 ust. 2 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 11 kwietnia 2019 r. (data nadania), A.P. (dalej: skarżący), reprezentowany przez pełnomocnika z wyboru, wystąpił z żądaniem wywiezionym na tle następującego stanu faktycznego:

1. Pismem z 20 sierpnia 2014 r. skarżący wystąpił do Okręgowej Rady Adwokackiej w W. (dalej: ORA) z wnioskiem o udostępnienie informacji publicznej w postaci pisemnych uzasadnień wszystkich dobrych ocen częściowych egzaminu adwokackiego z zakresu prawa karnego w 2014 r. Pismem z 26 sierpnia 2014 r., nr [...], ORA udzieliła odpowiedzi odmownej na powyższy wniosek wskazując, że uzasadnienia wszystkich ocen częściowych z egzaminu adwokackiego z zakresu prawa karnego nie stanowią informacji publicznej, lecz są za-

daniem własnym samorządu i nie mogą w związku z tym być udostępnione skarżącemu. Pismem z 16 września 2014 r. skarżący wystąpił do ORA o ponowne rozpatrzenie sprawy. W piśmie z 22 września 2014 r. ORA stwierdziła, że informacje, o które wystąpił, nie stanowią informacji publicznej. Skarżący zakwestionował stanowisko ORA drogą skargi na bezczynność organu w udzieleniu informacji publicznej, skierowanej do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. (dalej: WSA). Wyrokiem z 9 listopada 2016 r., sygn. akt [...], WSA uznał skargę na bezczynność organu za zasadną wskazując, że ORA jest podmiotem zobowiązanym do udostępniania informacji publicznych oraz że ORA pozostawała w bezczynności, ponieważ nie udostępniła informacji żądanej przez skarżącego, ani nie załatwiła sprawy z jego wniosku w żaden inny sposób. Na tym tle ORA wywiodła skargę kasacyjną od powyższego rozstrzygnięcia zaskarżając wyrok WSA w całości. Wyrokiem z 23 listopada 2018 r., sygn. akt [...], Naczelny Sąd Administracyjny (dalej: NSA) uchylił zaskarżony wyrok WSA oraz oddalił skargę skarżącego na bezczynność ORA w udzieleniu informacji publicznej wskazując, że dokonana przez WSA wykładnia pojęcia informacji publicznej jest błędna. NSA stwierdził, że uzasadnienia ocen częściowych sporządzane w ramach egzaminu adwokackiego nie mają charakteru dokumentów urzędowych, lecz wewnętrznych, czego nie podważa również okoliczność obowiązku załączania ich do protokołu z przebiegu egzaminu, o której mowa w art. 78e ust. 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2018 r. poz. 1184, ze zm.; obecnie: Dz. U. z 2019 r. poz. 1513, ze zm.; dalej: p.a.). Wobec ustalenia, że uzasadnienia ocen częściowych egzaminu adwokackiego nie są dokonywane przez organy władzy publicznej, zdaniem NSA, brak jest ponadto podstaw odnoszenia do tego rodzaju dokumentów treści art. 6 ust. 4 lit. c) ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764, ze zm.; obecnie: Dz. U. z 2019 r. poz. 1429, ze zm.; dalej: u.o.d.o.p), zgodnie z którym udostępnieniu podlega informacja publiczna, w szczególności o danych publicznych, w tym „treść innych wystąpień i ocen dokonywanych przez organy władzy publicznej”.

2. W tym stanie rzeczy, skarżący wystąpił do Trybunału Konstytucyjnego ze skargą konstytucyjną, w której zakwestionował zgodność z Konstytucją art. 6 ust. 4 lit. c u.o.d.o.p w zakresie, w jakim udostępnianie ocen ograniczone jest do ocen dokonywanych przez organy władzy publicznej, a nie podlegają udostępnieniu oceny dokonywane przez osoby pełniące funkcje publiczne. Skarżący zakwestionował także zgodność z Konstytucją art. 78e ust. 3 p.a. rozumianego w ten sposób, że wystawienie oceny częściowej nie jest działaniem osoby pełniącej funkcję publiczną oraz że pisemne uzasadnienie oceny częściowej nie stanowi dokumentu, o którym mowa w art. 61 ust. 2 Konstytucji.

3. Zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 12 grudnia 2019 r., na podstawie art. 61 ust. 3 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393), skarżący został wezwany do usunięcia w terminie 7 dni braków formalnych wniesionej skargi m.in. przez doręczenie odpowiedzi ORA z 26 sierpnia 2014 r. i z 22 września 2014 r., których udzielono skarżącemu na jego wnioski. Zarządzenie doręczono 2 stycznia 2020 r., zaś skarżący odniósł się do niego pismem z 9 stycznia 2020 r. (data nadania).

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w celu wyeliminowania spraw, które nie mogą być przedmiotem rozstrzygania merytorycznego.

Trybunał wydaje postanowienie o nadaniu skardze konstytucyjnej dalszego biegu, gdy spełnia ona wymagania przewidziane w ustawie oraz nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p.TK.

Trybunał Konstytucyjny stwierdza, że analizowana skarga konstytucyjna nie spełnia wymogów wyznaczonych przez Konstytucję oraz u.o.t.p.TK.

2. Zgodnie z art. 77 ust. 1 u.o.t.p.TK, skarga konstytucyjna może być wniesiona po wyczerpaniu drogi prawnej, o ile droga ta jest przewidziana, w ciągu trzech miesięcy od dnia doręczenia skarżącemu prawomocnego wyroku, ostatecznej decyzji lub innego ostatecznego rozstrzygnięcia. W myśl zaś art. 53 ust. 2 pkt 2 u.o.t.p.TK, do skargi konstytucyjnej dołącza się wyroki, decyzje lub inne rozstrzygnięcia, które potwierdzają wyczerpanie drogi prawnej, o której mowa w art. 77 ust. 1 u.o.t.p.TK. Zgodnie z art. 61 ust. 3, jeżeli skarga konstytucyjna nie spełnia wymagań przewidzianych w ustawie, a usunięcie braków jest możliwe, sędzia Trybunału Konstytucyjnego wydaje zarządzenie, w którym wzywa do ich usunięcia w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia zarządzenia.

Zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 12 grudnia 2019 r. skarżący został wezwany do usunięcia braku formalnego przez dołączenie do skargi konstytucyjnej pisemnej odpowiedzi Okręgowej Rady Adwokackiej w W. z 22 września 2014 r., udzielonej skarżącemu na jego wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczącej uzyskania informacji publicznej. W reakcji na wezwanie do doręczenia Trybunałowi powyższego dokumentu skarżący poinformował, że nie jest w jego posiadaniu. Tymczasem w myśl art. 53 ust. 2 pkt 2 u.o.t.p.TK na skarżącym spoczywa obowiązek dołączenia do skargi rozstrzygnięć potwierdzających wyczerpanie drogi odwoławczej, zaś jego wykonanie polega między innymi na rzetelnym udokumentowaniu tła sprawy przez zgromadzenie i przedstawienie dowodów potwierdzających wyczerpanie przysługującej mu i faktycznie przebytej drogi prawnej.

Trybunał przypomina, że warunkiem skutecznego wniesienia skargi konstytucyjnej jest przede wszystkim spełnienie wymagań wynikających z Konstytucji oraz u.o.t.p.TK, a także usunięcie braków formalnych wymienionych w zarządzeniu sędziego Trybunału Konstytucyjnego w terminie 7 dni od dnia doręczenia tego zarządzenia. W przypadku nieusunięcia przez skarżącego któregośkolwiek z braków formalnych, Trybunał postanawia odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu na podstawie art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK, tak jak to ma miejsce w niniejszym przypadku.

3. Na marginesie powyższych ustaleń, Trybunał wskazuje także, że skarżący nie zdołał w istocie wykazać w jaki sposób prawa lub wolności wyrażone w wymienionych w skardze wzorcach konstytucyjnych zostały naruszone przez zakwestionowane przepisy (por. art. 53 ust. 1 pkt 2 u.o.t.p.TK). W konsekwencji, skarga w przedstawionym Trybunałowi kształcie nosi znamiona polemiki skarżącego z rozstrzygnięciami ORA oraz Naczelnego Sądu Administracyjnego wydanymi w jego sprawie. Brak uzasadnienia zarzutu niezgodności kwestionowanego w skardze przepisu ze wskazanymi przez skarżącego wzorcami konstytucyjnymi oraz brak powołania argumentów lub dowodów na poparcie tego zarzutu (por. art. 53 ust. 1 pkt 3 u.o.t.p.TK), prowadzi Trybunał do ustalenia, że – drogą sformułowanej w ten sposób skargi – skarżący dąży do uzyskania odmiennego, korzystnego ze jego punktu widzenia, rozstrzygnięcia w konkretnej sprawie, a nie do ochrony przysługujących mu praw i wolności konstytucyjnych. Postępowanie wszczęte przed Trybunałem Konstytucyjnym w trybie skargi konstytucyjnej nie służy wzruszeniu prawomocnego orzeczenia kwestionowanego przez skarżącego, bowiem skarga konstytucyjna nie jest środkiem odwoławczym, który przysługiwałby w kolejnej instancji.

4. W związku z powyższym, na podstawie art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK, Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.